

پی خبری صالحی امیری از بازنشتگی داورزنی

دومین نشست خبری آنلاین رضا صالحی امیری، رئیس کمیته ملی المپیک برگزار شد. صالحی امیری در ابتدای نشست بیان کرد: «در جلسه هیات اجرایی پارئیس فدراسیون کشتی صحبت کردیم و به دلیل گستردگی کشتی بودجه مورد نیاز برای یک سال ۶۰ تا ۷۰ میلیارد تومان است. عملکرد آقای دبیر در هشت ماه گذشته قابل تقدیر است. او کشتی را سازماندهی کرده است و منابع مالی از بیرون جذب کرده و همچنین توانسته ارتباط خوبی با رسانه داشته باشد و با اهالی کشتی ارتباط خوبی دارد.» او در مورد اینکه پرداخت ۵۰۰ دلار IOC به ۱۰ ورزشکار ایرانی ادامه دارد یا خیر، گفت: «۱۰ نفر از قهرمانان بورسیه شده اند که IOC آن را تعهد کرده است این بورسیه را ادامه بدهد و ماهی ۵۰۰ دلار بدهد. چون امکان انتقال پول نیست ما معادل ریالی را به فدراسیون های می دهیم تا به ورزشکاران بدهند و IOC هم مبلغ دلاری را به ذخیره ما واریز می کند.» صالحی امیری در مورد تعیین بودجه فدراسیون ها تصریح کرد: «بودجه ۹۹ ما اقتضایی خواهد بود. جدول بودجه فدراسیون ها طراحی شده اما مسائل متفاوتی با سال های قبل دارد و روند تامین منابع مابستگی به دریافتی دارد چون شرایط خزانه مناسب نیست. در سال ۹۹، مبلغ ۳۰ میلیارد تومان کمک مستقیم به فدراسیون ها است و ۳۰ میلیارد هزینه المپیک و بازی های ساحلی است. بودجه پرسنلی و هزینه زیر ساخت و تجهیزات هم است.» وی افزود: «قرار است نیمه دوم اردیبهشت ماه دریافتی داشته باشیم و سپس پرداختی به فدراسیون ها آغاز می شود. البته اگر شرایط کرد تشدید شود تخصیص ما ممکن است به خران منتقل شود. ما تا الان تمام تعهدات مالی خود به فدراسیون ها را ا صد درصد پرداخت داشته ایم اما الان شرایط متفاوت است و انجام صدر صد تعهدات مابستگی به این دارد بتوانیم دریافتی خود را کامل از خزانه داری داشته باشیم.»

رئیس کمیته ملی المپیک در ادامه گفت: «کشور در شرایط خاصی است و بودجه را طبق مدیریت بحران می نویسند. تعهد عددی و ماه را بر سر می دارند. ما هم بخشی از این پازل هستیم. میزان بودجه مصوب به فدراسیون ها برای سال ۹۹ حدود ۳۰ میلیارد تومان است. هزینه های آماده سازی برای المپیک و پادشای پای سکو و خریدارز و حمل و نقل و هزینه اقامت و سایر هزینه های جانبی و کمک و یژه به فدراسیون ها ۳۰ میلیارد تومان است.»

صالحی امیری در مورد برکناری روسای فدراسیون های بازنشته مانند داورزنی تصریح کرد: «من بی اطلاع هستم. اینکه لیستنی از بازنشته ها بالای ۳۵ سال در وزارت ورزش است. قطعی است اما اینکه شامل چه کسانی است من اطلاع ندارم.» او در مورد اکت ورزشکاران در دوران کرونا تصریح کرد: «سجادی و فخری به همراه علی نژاد و رغبتی پیگیر هستند. همچنین احتمالا ستاد عالی را هفته بعد داشته باشیم. قطعا ورزشکاران افت دارند اما این شرایط فقط برای ایران نیست و ۲۰۰ کشور همین شرایط را دارند. با این حال وقتی مجوز شروع اردو ها داده شود تمام تجهیزات خود را در اختیار ورزشکاران قرار می دهیم تا آماده شوند. پیمان فخری پیشنهادی داد که تجهیزات را به خانه ورزشکاران یا به محیط های بسته ببریم و آنجا تمرین کنند. اگر ستاد عالی مبارزه با کرونا همچنان با برگزاری اردو ها مخالفت داشته باشد به سمت آموزش انفرادی افراد از طریق تامین تجهیزات توسط ما و وزارت ورزش می رویم.»

او در پاسخ به این پرسش که امکان قرنطینه شدن ورزشکاران در کمپ های تمرینی وجود ندارد، تاکید کرد: «این تصمیم فنی است و من در تصمیم فنی دخالت نمی کنم. فخری و سجادی و خلیلیان با رغبتی و علی نژاد دارند سازو کاری برای تمرینات طراحی می کنند. دوره حل هم داریم یکی تجهیزات را به منازل آنها ببریم یا قهرمانان در محیط های مطمئن مثل آکادمی ملی المپیک تمرین کنند. اگر مخالفت با تمرین بیرون از خانه همچنان ادامه داشته باشد یکی از این دو راهکار را در پیش می گیریم و چاره ای جز این نداریم.»

زنان، استاد یوم و یک تاخیر ناخواسته

آنها برمی گردند

آریا رهنورد

یکی از اتفاق هایی که به دلیل شیوع گسترده ویروس کرونا به تعویق افتاد، حضور دوباره خانم هادر ورزشگاه آزادی بود. اگر این ویروس این طور به جان فوتبال نمی افتاد، بانوان در جریان دیدار نرورزی با هنگ کنگ راهی استاد یوم

چهره به چهره

نکو و رویای مربیگری در فوتبال اسپانیا

راه بسته و باز!

آریا طاری

زمزمه های حضور جواد نکونام در فوتبال اسپانیا، در ایران به حد و اندازه هایی رسیده اند که حتی مدیر عامل باشگاه فولاد، از صدور رضایت برای این مربی صحبت می کند. در حقیقت اما هرگز چنین تمایلی از سوی باشگاه اواسونا اعلام نشده است. اواسونا اکنون در رده خوبی در جدول لالیگا دیده می شود و هیچ علقه ای به تغییر دادن کادر فنی اش ندارد. این تنها یک احتمال است که از سوی یک رسانه خارجی، برای سال های آینده مطرح شده است. البته که حتی احتمال حضور یک مربی ایرانی در سطح اول اروپا جذاب به نظر می رسد اما این اتفاق، سخت تر از آن خواهد بود که تصور می شود.

حضور یک مربی ایرانی در لیگ های خارجی، یکی از طلسم های بزرگی است که شاید بالاخره روزی شکسته شود. البته همین حالا، چهره هایی مثل افشین قطبی و الکس نوری، در لیگ های خارجی حضور دارند اما این مربی ها، محصول فوتبال ایران نیستند و در همان کشورهای خارجی، مربیگری را آغاز کرده اند. برای سال ها، در فوتبال ایران مربی بین المللی

اتفاق روز

در جست و جوی پاسخی برای یک سوال کلیدی

لاتارو یا تیمو؛ شکارچی واقعی کیست؟

در روزهای اوج مانور و ایکاری در اینتر، هیچ کس تصور نمی کرد که داستان او در مه آتزا خیلی زود به پایان برسد و جای خالی این مهاجم نیز، توسط یکی از ستاره های هموطنش پر شود. آنها برای مدتی کنار هم بازی کردند و به مرور زمان، لاتارو تبدیل به مهره مهم تری برای آبی و مشکی ها شد. حالا در قاره اروپا، تیم های زیادی مشتری دست به نقد این ستاره هستند اما به نظر می رسد آنها، یک استعداد مهم را نادیده گرفته اند. تیمو ورنر با رقمی ارزان تر، می تواند یک خرید شگفت انگیز برای هر باشگاهی باشد.

بارسلونا به عنوان یکی از جدی ترین مشتریان لاتارو مار تینز در بازار، در روزهای گذشته مذاکره با باشگاه اینتر بر سر خرید این بازیکن آغاز کرده است. آنها با خود بازیکن به توافق شخصی رسیده اند اما اینتر تا امروز هیچ کدام از پیشنهاد های این باشگاه را نپذیرفته و در انتظار رقم های بهتری به سر می برد. به صورت همزمان، کاتالان ها گزینه دیگری را نیز مدنظر قرار داده اند. تیمو ورنر که این روزها مورد توجه باشگاه لیورپول نیز قرار دارد، پلن بی بارسا

تربیت نکرده ایم. اگر در گذشته مربیانی مثل حشمت مهاجرانی برای کار کردن به کشورهای عربی حوزه خلیج فارس می رفتند، حالا همین لیگ ها نیز خواهان امضای قرارداد با مربیان فوتبال ایران نیستند. فوتبال در این زمینه، به شدت از رشته های ورزشی دیگر عقب افتاده است. همین حالا سرمربی تیم ملی تکواندو آذربایجان ایرانی است و مربیان کشتی ایران نیز در کشورهای مختلفی حضور دارند. سطح مربیان ایرانی شاغل در لیگ برتر اما در حد و اندازه ای نیست که از آنها چهره های بین المللی بسازد. آنها حتی اعتماد بخش مهمی از بدنه مردمی همین فوتبال را نیز ندارند. علی دایی یکی از چهره هایی بود که شاید اگر در مربیگری پیشرفت می کرد، می توانست راهی کشورهای خارجی شود. دایی همیشه یک شخصیت مقبول در فوتبال دنیا بود و خیلی زود در شروع دوران مربیگری به موفقیت رسید. همین توفیق بزرگ اما در نهایت به ضرر شهریار تمام شد و شرایطی را به وجود آورد که او در مسیر درستی قرار نگیرد. امیر قلعه نویی نیز پس از موفقیت در فوتبال ایران، پیشنهاد هایی از ازبکستان داشت اما در این فوتبال ماندگار شد و پس از موفقیت های بزرگ اولیو، تا حدود زیادی

اشباع شد تا در چند سال گذشته، موفقیت خاصی را تجربه نکرده باشد. شاید جواد نکونام، روزی این طلسم را باطل کند اما آن روز، فعلا نزدیک به نظر نمی رسد.

در بین بازیکنان ایرانی شاغل در لیگ های خارجی، کم تر فوتبالبستی داشته ایم که سال های زیادی در یک تیم دوام بیاورد. این ثبات به راحتی به دست نمی آید. جواد نکونام، چنین ثباتی را تجربه کرد. او در اواسونا رشد کرد و به فوتبالبست بهتری تبدیل شد. او خیلی زود در پامپلونا محبوبیت زیادی به دست آورد و حتی زمانی بازویند کاپیتانی این باشگاه را نیز بر بازو بست. نکو به یکی از بهترین آسیایی های تاریخ لالیگا تبدیل شد و نمایش های درخشانی در اواسونا داشت. شاید همین ثبات کمک کند تا او روزی به عنوان سرمربی و با حتی کمک مربی، به پامپلونا برگردد. در بین فوتبالبست های ایرانی، مهدی مهدوی کیا نیز چنین ثباتی را در یک باشگاه تجربه کرده و شاید یک روز روی نیمکت تیم اصلی باشگاه هامبورگ دیده شود. نکو برای تبدیل شدن به یک مربی بین المللی، چند ویژگی خوب دارد. اول اینکه او با زبان اسپانیایی کاملا آشناست و به راحتی می تواند با این زبان ارتباط برقرار کند. معضل زبان، همیشه یک مشکل جدی برای

دست برود. ماجرا به همین نقطه نیز ختم نمی شود. قرار است در آینده، خانم ها برای تماشای مسابقه های لیگ نیز وارد ورزشگاه آزادی شوند. این ماجرا از تیم ملی شروع شده اما نباید در همین سطح متوقف شود و باقی بماند. فدراسیون بین المللی فوتبال، قصد دارد که به حضور پررنگ تر خانم ها در ورزشگاه های ایرانی کمک کند اما قرار نیست برای این کار، بیش از حد عجله به خرج بدهد. چرا که این ماجرا، قرار نیست تب تند ی باشد که به سرعت فروکش می کند. بلکه قرار است یک روند پیوسته با نتایجی ماندگار و همیشگی تلقی شود.

تعطیلی فوتبال، مانعی ابدی برای حضور خانم ها در ورزشگاه نیست. شاید این ماجرا، زمان آن را به تعویق انداخته اما این اتفاق، دیر یازود دوباره رخ می دهد. تیم ملی در حضور هواداران زن، با هنگ کنگ مسابقه می دهد و روبه روی عراق و بحرین، با حمایت همه هوادارانش بازی می کند. فراموش نکنیم که لیگ برتر نوزدهم، یکی از کم تماشاگر ترین فصول تاریخ فوتبال باشگاهی در ایران بوده است. حتی تیم های بزرگی مثل استقلال و پرسپولیس نیز، در دیدار های بزرگ تماشاگران چندانی نداشته اند. دو دربی خلوت و کم تماشاگر این فصل نیز، نشان می دهند که اوضاع سکوها

مربیان ایرانی بوده است. این مربی ها معمولا زبان خارجی بلد نیستند و حتی بعضی از آنها، فارسی را به سختی صحبت می کنند! نکو تجربه حضور در لیگ های خارجی را نیز دارد و خیلی زود می تواند به زندگی دوباره در اسپانیا خو بگیرد. او همواره فشار دوران حرفه ای را درک کرده و از این حیث، به خوبی آبدیده

شده است. مشکل اصلی این مربی اما به تجربه بسیار کم او بر می گردد. جواد برای مدتی بسیار کوتاه، دستیار کی روش در تیم ملی بود و سپس از این تیم جدا شد. در واقع او هرگز به شکل جدی دستبازی را تجربه نکرده و این موضوع در رزومه این مربی کمی نگران کننده خواهد شد. این مربی کار حرفه ای را در خانه به گونه آغاز کرد، بعد از آن به تساجی رفت و مدتی پس از صعود به لیگ برتر با این تیم، به فولاد خوزستان ملحق شد. نکو تا همین جانشینت به بسیاری از هم سن ها، مسیر بهتری را طی کرده و انتخاب های درست تری داشته اما تساجی و فولاد، باشگاه هایی نیستند که یک مربی را به سطح اول فوتبال جهان برسانند.

نسل جدید مربیان ایرانی، دست به هر کاری می زنند تا «دبینی» نسبت به خودشان را از بین ببرند. آنها نباید راه قبلی ها را بروند و همین تجربه های آماجش شده را تکرار کنند. آنها می توانند فوتبالبستی مدرن و به روز را به نمایش بگذارند و دیدگاه همه هواداران فوتبال در مورد مربیان وطنی را عوض کنند. بین جواد نکونام و فوتبال اروپا، فاصله چشمگیری وجود دارد که با سال ها تلاش و انگیزه پر می شود. لزیونر شدن برای او به عنوان یک مربی، به مراتب سخت تر از لزیونر شدن به عنوان یک بازیکن خواهد بود.

نمی رسد. مار تینز همچنین برنده ۲۲ دوتل هوایی شده که این عدد برای تیمو فقط ۹ دوتل بوده است. مهاجم اینتر با ۴۲ قطع توپ، درست دو برابر ورنر مالکیت توپ را برای تیمش به دست آورده است. یک نکته مهم دیگر را نیز باید در این مورد در نظر گرفت. ورنر در بوندس لیگا توپ می زند. لیگی که در آن معمولاً تیم های روبه راز تر فوتبال بازی می کنند و فضای زیادی به مهره های هجومی رقیب می دهند. لاتارو اما در لیگی به میدان می رود که به مراتب دفاعی تر است و کار برای مهاجم هادر آن، سخت تر به نظر می رسد. هر دوی آنها، استعداد های درجه یکی هستند و انتظار می رود که نقش پررنگی، در آینده تیم های ملی شان نیز ایفا کنند. بارسلونا در طول تاریخ، همیشه به مهاجمانی از آمریکای جنوبی علاقه داشته است. از مارادونا و روماریو تا ریلدو و رونالدینیو، همگی هواداران این باشگاه را به وجد آورده اند. رویایی ترین خط حمله این سال های تیم نیز با مسی، سوارز و نیمار ساخته شد. تعجی ندارد که باشگاه، همین حالا نیز مهاجمی از آرژانتین را برای جایگزینی سوارز در نظر گرفته است. با این وجود شاید ورنر نیز انتخاب ایده آلی برای این تیم باشد. او نسبت به لاتارو، چارچوب شناس تر به نظر می رسد و به طور کلی گل زن تر است اما در پیرس کردن مدافعان حریف و پس گرفتن توپ، عملکرد فوق العاده ای از خودش نشان نمی دهد.